

Acheron - De rivier van het leed

Acheron

De rivier van het leed

Arie van Doorn

Copyright © 2023 Arie van Doorn
Uitgever: Brave New Books
Redactie:Liesbeth Sollie
Eerste druk mei 2023
ISBN 9789464806793

Dit boek is fictie. Elke relatie met bestaande personen, organisaties of bedrijven berust op toeval. De auteur wil nadrukkelijk geen relatie leggen tussen de in dit boek gebruikte namen van bedrijven of organisaties en de georganiseerde misdaad of andere illegale praktijken.

“Acheron - De rivier van het leed” is het tweede deel van de serie “Rivieren van de onderwereld”. In de Griekse mythologie kent de onderwereld ofwel het dodenrijk vijf rivieren. Acheron - De rivier van het leed is daar één van. Over deze rivier moesten de schimmen van de doden gebracht worden door Charon, de veerman. Het water van de Acheron is slijkerig, zwart, troebel en bitter.

Ook het verleden van de gemiddelde mens kent perioden die aan deze omschrijving voldoen. Abdelkarim El Jazouli komt met dergelijke perioden in aanraking wanneer hij probeert te achterhalen hoe en waarom zijn collega Robert-Erik ‘Roemer’ Bosch is verdronken.

Hun antagonist Thanatos had steeds de indruk gewekt veel te weten over Bosch, terwijl de laatste zich niet had kunnen voorstellen wie er dan achter die naam schuilging. Tijdens de achtervolging van Thanatos op de veerboot van Lauwersoog naar Schiermonnikoog was Bosch tijdens een worsteling overboord geslagen en verdronken.

Het politiebureau in Weddersum was door het verlies van hun ietwat excentrieke, maar toch geliefde collega Roemer Bosch in diepe rouw gedompeld. Commissaris Joke van Rossum droeg El Jazouli op om koste wat kost de moordenaar van hun collega achter de tralies te krijgen.

San Gwann, Malta

Warffum, Nederland

Mei 2023

1 Het leven gaat verder	5
2 Werkbespreking	8
3 Ter kerke	12
4 Nunspeet	16
5 Chris de Vries	22
6 Asclepius	33
7 Thanatos	35
8 De lijst	38
9 Mindmapping	41
10 In de praktijk	43
11 Thanatos	47
12 Ommen	52
13 Creatief boekhouden	55
14 Met een borrel op	57
15 Thanatos	60
16 Zedenzaken	62
17 Crime passionel	65
18 Thanatos	69
19 Wapenhandel	73
20 Cybercrime	77
21 Thanatos	81
22 Tussentijds rapport	83
23 Thanatos	90
24 Een verband	92
25 Thanatos	94
26 Schooltijd	97
27 Afdeling zware delicten	105
28 Vakantievoorbereidingen	111
29 Hoofdcommissaris Rahmawati	113
30 Sint Maarten	118
31 Dood spoor	124
32 Eentje extra	131
33 Belle en het beest	134
34 Bij de notaris	137
35 Asclepius	139

36 Commissaris Van Rossum	144
37 Thanatos	147
38 Wisseling van de wacht	149
39 Hoofdcommissaris Rahmawati	152
40 Thanatos	153
41 Asclepius	157
42 Thanatos	160
43 Schoonmoeder's herkomst	162
44 Thanatos	165
45 Abdel El Jazouli	166
46 Amersfoort	169
47 Maastricht	172
48 Eva El Jazouli	176
49 Thanatos	178
Epiloog	179

1 Het leven gaat verder

Abdelkarim El Jazouli schoot overeind met een hartslag die bij een marathon niet misstaan zou hebben. Verwilderd keek hij om zich heen en zag naast zich zijn vrouw Eva liggen. Deze was nog in diepe rust, wat op zich niet vreemd was omdat het half zeven op zondagmorgen was. Abdel merkte dat hij baadde in het zweet en begon zich langzaam maar zeker de nachtmerrie te herinneren waaruit hij was wakker geschrokken.

Voorzichtig stapte hij uit bed om Eva niet wakker te maken en liep naar de badkamer. Daar nam hij een uitgebreide douche en merkte dat zijn hartslag inmiddels weer tot rust was gekomen. Hij bekeek zijn spiegelbeeld en moest vaststellen dat hij er nog steeds belabberd uitzag. Het was inmiddels meer dan drie weken geleden dat Roemer Bosch tijdens de achtervolging van de geheimzinnige Thanatos overboord was geslagen op de veerboot naar Schiermonnikoog. Door de sterke stroming ter plaatse was het lichaam van Bosch nog steeds niet gevonden en het was zeer de vraag of dat ooit zou gebeuren.

Commissaris Joke van Rossum had er geen misverstand over laten bestaan dat ze niet zou rusten voordat de moordenaar van hun collega achter slot en grendel zat. Als enig overgebleven inspecteur op het bureau van Weddersum was het El Jazouli die de leiding over het onderzoek naar de toedracht van de tragische dood van Bosch had. Met name de vraag hoe het kon dat Thanatos inspecteur Bosch zo goed leek te kennen, stelde Abdel voor raadselen. Hij zuchtte diep en nam een slok water.

Op zijn schouders voelde hij de slanke handen van zijn wederhelft. Zonder dat hij het gemerkt had, was ze ook opgestaan en vroeg nu, ondertussen zijn schouders

masserend 'Weer die nachtmerrie?' Abdel El Jazouli knikte en antwoordde 'Ja, in mijn droom ben ik degene die Thanatos achtervolgt op de veerboot. Plotseling blijft hij dan staan en draait zich langzaam om. Dan kijk ik hem recht in het gezicht en herken hem meteen. Op dat moment schrik ik wakker'.

Eva sloeg de armen om zijn borst en legde haar hoofd tegen zijn rug. 'En je kunt je daarna niet meer herinneren wie het was die je zag' stelde ze vast. Deze droom had Abdel in de afgelopen weken met een zekere regelmaat gehad. 'Nee' reageerde deze 'Maar ik weet zeker dat ik hem wel eens ontmoet heb. Want hoewel ik me niet kan herinneren, wie het is die ik op dat moment zie, herinner ik me wel degelijk dat het een enorme schok voor me is. Daardoor word ik dan ook wakker met een torenhoge hartslag en badend in het zweet'.

Eva pakte hem bij de hand en stelde voor 'Laten we eerst eens op ons gemak gaan ontbijten. Het schijnt vandaag schitterend weer te worden, misschien kunnen we ergens een lekkere lange boswandeling maken. Misschien knap je daar wat van op'. Geen slecht idee, moest Abdel toegeven, een wandeling in de vrije natuur was misschien precies datgene wat hem de zaak even los zou doen laten. Ze gingen naar de keuken en terwijl Eva zich bezighield met het ontbijt, zocht hij een locatie op voor een lange wandeling. 'Wat dacht je van deze?' vroeg hij Eva. 'Achtien kilometer, start in Hoenderloo'.

'Lijkt me prima' antwoordde zijn echtgenote. 'Uurtje of drie dus, mooie tijd. Dan kunnen we er na het ontbijt op ons gemak naartoe rijden, daar eerst even een kopje koffie drinken en na de wandeling ergens eten. Abdel dekte de eetbar, terwijl Eva de broodjes uit de oven haalde en een schaal met roereieren en pikante worstjes neerzette. Ze genoten uitgebreid van het ontbijt en nadat Eva ook gedoucht had, stapten ze in de auto. Onderweg luisterden ze wat muziek en praatten over

alledaagse dingen. In Hoenderloo aangekomen, nuttigden ze eerst een kop koffie en begonnen toen aan de wandeling.

Hand in hand liepen ze door de heerlijk geurende bossen en El Jazouli beseftte dat hij zich werkelijk wat begon te ontspannen. Eva merkte dat feilloos, kneep liefkozend in zijn hand maar zei verder niets. Na de wandeling vonden ze een gezellig restaurant waar ze een eenvoudige, maar uiterst smakelijke maaltijd gebruikten. Het begon al donker te worden toen ze uiteindelijk de oprit van hun woning weer opdraaiden.

Ze namen plaats op de gerieflijke bank, nadat Abdel nog iets te drinken voor hen had ingeschonken. Hij keek zijn vrouw dankbaar aan, terwijl ze aan haar glas port nipte. Zelf nam hij een slok van zijn bourbon en keek nadenkend naar de ijsblokjes in het glas. 'Dat was een goed idee van je' zei hij. 'Ik heb echt het idee dat ik even afstand van alle ellende heb kunnen nemen'.

Eva knikte hem bemoedigend toe en antwoordde 'Daar ben ik blij om. Roemer Bosch zou niet gewild hebben dat jij jezelf helemaal gek maakte met dit onderzoek. Wat denk je dat hij gezegd zou hebben?' Abdel moest lachen en antwoordde 'Hij zou zijn schouders hebben opgehaald en hebben gezegd dat het leven gewoon doorgaat. En daarna zou hij zijn hengel hebben uitgewooid -zonder aas natuurlijk- en was doodleuk naar zijn dobber gaan zitten staren'.

Eva hief haar glas en zei 'Op Roemer Bosch en op het leven dat doorgaat'. Daar had Abdel niets aan toe te voegen en ze klonken op het leven.

2 Werkbespreking

Abdel El Jazouli zat tegenover commissaris Joke van Rossum in haar kamer en rapporteerde over de voortgang -of liever gezegd over het gebrek daaraan- in zijn onderzoek naar de verdrinking van hun collega Roemer Bosch. De commissaris had zwijgend geluisterd en draaide nu een pen tussen haar vingers rond. Toen ging ze rechtop zitten en constateerde 'Zo komen we geen steek verder El Jazouli. Met alle respect voor je inspanningen, we hebben dus nog steeds geen enkel spoor'. Inspecteur El Jazouli moest toegeven dat ze daar gelijk in had.

Van Rossum leunde achterover in haar bureaustoel en keek peinzend naar het plafond. 'De crux zit volgens mij in de vraag waardoor die Thanatos Bosch zo goed leek te kennen en hoe hij op de hoogte bleef van de voortgang van jullie onderzoek naar dat drugslab' vervolgde ze. Nadat ook het tweede drugslab binnen de gemeente Weddersum door Thanatos was geliquideerd -letterlijk en figuurlijk- waren er geen signalen meer geweest dat de Utrechtse bende nog actief was in het noorden van Nederland. Daardoor was het voor Abdel mogelijk geweest zich uitsluitend op de dood van Roemer Bosch te concentreren. Maar tot concrete resultaten had dit nog niet geleid.

Commissaris Van Rossum stond met een ruk op uit haar stoel en liep naar het white-board aan de tegenoverliggende wand. Ze pakte een schrijfstift en begon te schrijven. Aan de linkerkant van het bord schreef ze de naam van Thanatos op, rechts verscheen de naam van Bosch. Onder de naam van Thanatos verschenen wat streepjes. Abdel keek aandachtig toe, terwijl de commissaris het bord geleidelijk vulde.

Van Rossum en El Jazouli brainstormden een kwartier lang en toen waren ze beiden tevreden met het lijstje dat op het bord was verschenen. Ter linkerzijde was te lezen:

Thanatos

- Kent Bosch blijkbaar (goed)
- Is goed op de hoogte van het onderzoek
- Heeft bron(nen) binnen het bureau??
- Heeft minachting voor politie
- Geeft graag raadsels op
- Kent de regio
- Gebruikt stemvormer, waarom?

Aan de rechterkant stond:

Bosch

- Had geen idee hoe Thanatos hem kende
- Geboren en getogen in Weddersum
- Gestudeerd in Amsterdam (WO criminologie)
- Gewerkt bij team zware delicten Amsterdam (2 jaar)
- Overstap naar team Weddersum (reden: kleinschaliger)
- Hoge succesratio
- Eigenwijs
- Laks met trainingen die hem niet bevielen

In het midden van het bord had Van Rossum tenslotte een rijtje toegevoegd met uit te zoeken zaken:

Uitzoeken

- Wrok bij arrestanten?
- Welke zaken niet opgelost
- Wie uit persoonlijke omgeving koesterde wrok

De commissaris deed een stap achteruit en vroeg aan El Jazouli 'Missen we nu nog iets?' Deze tuitte peinzend de lippen en antwoordde 'Geen grote zaken in ieder geval. Er is

alleen nog één dingetje dat me dwars blijft zitten'. Hij aarzelde voordat hij verderging, maar op de aanmoedigende blik van zijn superieur vervolgde hij 'Ik heb het tijdens een eerder overleg met u en Bosch al eens aangekaart. Het gaat om die telefoongesprekken die Thanatos met Bosch voerde. Daar leek en soort echo in te zitten, een galm, alsof Thanatos in een grote holle ruimte zat'. Van Rossum herinnerde het zich, maar vroeg 'Zou dat van betekenis kunnen zijn, denk je?' Abdel haalde de schouders op en zei 'Waarschijnlijk niet, maar ik zal het toch in mijn achterhoofd houden'.

Van Rossum nam weer plaats en wees op het bord. 'Voor wat betreft die uit te zoeken punten stel ik voor dat jij begint in de persoonlijke omgeving van Bosch navraag te doen. Ondertussen vraag ik Gerben Sytsma uit de administratie een gedetailleerde lijst op te stellen van onderzoeken waarbij Roemer betrokken is geweest, welke zaken tot een veroordeling hebben geleid en welke hij niet heeft kunnen oplossen. Dat is een hele klus, waar hij zeker een aantal dagen mee bezig is. Maar als iemand een zeer complete lijst kan ophoesten, is het Sytsma wel'. Dat moest Abdel beamen, zich herinnerend wat Roemer over hem had verteld.

De commissaris stond op en zei 'Dan heb jij ondertussen de tijd om je in Roemer's directe omgeving te verdiepen. En voordat je weggaat nog één ding El Jazouli'. Abdel keek haar vragend aan en de commissaris vervolgde bijna verlegen 'Wees in godsnaam voorzichtig, die Thanatos bezorgt me de kriebels. De meedogenloosheid waarmee hij tekeer gaat, de absolute minachting voor menselijk leven. Dus kijk steeds over je schouder en zorg tijdig voor rugdekking als je problemen verwacht. Ikzelf zal me bezighouden met de vraag of er mogelijk een lek op ons eigen bureau is. Die Thanatos wist mij iets teveel van het lopend onderzoek. Ik zal alle personeelsdossiers eens lichten om te zien of er vreemde dingen in zitten, mogelijk van voor mijn tijd'.

Abdel knipte met de vingers en zei 'A propos voor mijn tijd, kan ik ook een lijst krijgen van voormalige partners van Roemer? Het lijkt me verstandig ook eens met hen te praten, tenslotte deel je veel met je collega's gedurende de werkdag'. De commissaris knikte en antwoordde 'Voor wat betreft jouw voorganger, met hem heeft Bosch heel lang samengewerkt. Wie dat voor mijn tijd zijn geweest, zal ik uitzoeken. Maar toen ik hier binnenkwam zo'n veertien jaar geleden, vormde Bosch een team met Chris de Vries. Ongeveer anderhalf jaar geleden ging deze met pensioen. De vacature heeft best een tijd opengestaan, totdat jij erop reageerde. Zoals je je kunt voorstellen, is Weddersum niet het meest aansprekende korps om carrière te maken'.

Ze glimlachte wrang en vervolgde 'Dat mag ik nodig zeggen, zul je denken. Tenslotte zit ik hier zelf ook al heel lang'. El Jazouli deed er maar het zwijgen toe en de commissaris zei 'Maar goed, zoals gezegd, wees voorzichtig en veel succes'. Abdel verliet de kamer en liep in gedachten verzonken naar zijn bureau. Daar begon hij een lijstje te maken van mensen uit de directe omgeving van Roemer Bosch. Heel ver kwam hij niet, realiseerde hij zich al snel. Roemer's broer Jaap uit Nunspeet, pastoor Bert Kremer uit Pokhengelderzand, Roemer's burens, de drie Jantjes waarvan wijlen Janus van Beek natuurlijk afviel. Veel verder kwam hij niet en hij besloot dan ook eerst maar eens met meneer pastoor te gaan praten.

Hij stapte in zijn auto, die hij tijdens de samenwerking met Bosch eigenlijk nauwelijks had gebruikt. Steeds waren ze onderweg geweest met Roemer's Saab 99 met in de kofferbak diens visgerei. Abdel moest glimlachen als hij eraan terugdacht hoe verbaasd hij was geweest dat Roemer geen aas gebruikte tijdens het vissen. Hij vermande zich en reed richting Pokhengelderzand.

3 Ter kerke

Inspecteur El Jazouli parkeerde zijn auto voor de kerk en wierp terloops een blik naar de overkant van de straat. Den Roode Looper, het café van wijlen Janus van Beek, was uiteraard nog steeds gesloten. Van Beek had geen kinderen gehad en ook geen broers of zussen. El Jazouli had begrepen dat de bank inmiddels een curator had aangesteld en dat het café waarschijnlijk per veiling verkocht ging worden, net als de boerderij van Janus' vader. Hoofdschuddend liep Abdel naar de ingang van de kerk. Hoe raar kon het toch allemaal lopen, bedacht hij zich.

Pastoor Kremer keek op toen hij de deur van de kerk open hoorde gaan en legde de lange plumeau neer, die hij juist had gebruikt om wat hoge ornamenten van stof te ontdoen. Hij liep El Jazouli tegemoet en stak de hand uit. Abdel schudde die hartelijk en wees met een vage glimlach op de plumeau. 'Aan het bijklussen, meneer pastoor?' Bert Kremer glimlachte en antwoordde 'Helaas ontziet het aardse stof de eigendommen van onze Heer niet. En we zijn een armlastige parochie, dus de schoonmaak blijft tot het hoogstnoodzakelijke beperkt. En als herder van deze kudde voel ik mij niets te goed om dan zelf maar de handen uit de mouwen van het habijt te steken'.

De pastoor gebaarde naar de kerkbanken en ze namen plaats. 'Hoe gaat het met je?' vroeg hij Abdel. 'Is er al enige voortgang in het onderzoek? Roemer's lichaam is zeker nog steeds niet gevonden?' El Jazouli schudde het hoofd en antwoordde 'Nee, het lichaam is nog niet gevonden'. Kremer knikte en zei 'Dat verbaast me niets, het gebeurt maar al te vaak dat drenkelingen in dat gebied nooit meer worden gevonden. Heeft iets met de stroming en het getijde te maken, heb ik me wel eens laten vertellen. Maar wat kan ik voor u doen, inspecteur El Jazouli?'

Deze ging even verzitten en legde toen uit ‘De verdachte die Bosch op de hielen zat, had hem al een aantal keren gebeld. Naar de inhoud van die gesprekken te oordelen, leek hij Bosch behoorlijk goed te kennen, zelfs al vanuit zijn jeugd. Roemer had geen idee wie het zou kunnen zijn, mede omdat de verdachte in kwestie zijn stem had vervormd. Nu weet ik dat jullie samen op school hebben gezeten. We volgen verschillende sporen, waarvan één is dat de verdachte iemand is uit het verleden van Bosch, die een wrok tegen hem koesterde. Is er dan iemand van wie u zich kunt voorstellen, dat hij of zij aan die omschrijving voldoet?’

Pastoor Kremer leunde achterover en legde de handen in de nek, terwijl hij de spanten van de kleine kerk bestudeerde. Toen keek hij Abdel weer aan en antwoordde ‘Nee, dat zou ik zo niet willen zeggen. Natuurlijk waren er mensen met wie Roemer het wat minder kon vinden, maar dan nog’. El Jazouli merkte op ‘Tijdens mijn eerste dag hier hadden jullie het over een boer en de ouders van een meisje’.

Bert Kremer glimlachte en zei ‘O ja, boer Derksen en de ouders van Annechien Verdaesel. Daar kon je Roemer wel mee op de kast krijgen. Na schooltijd kwamen we altijd langs de boerderij van Derksen en Roemer wilde dan nog wel eens wat illegale appels plukken, zal ik maar zeggen. Vaak ging dat goed, maar soms betrapte Derksen hem wel eens en dan was het rennen geblazen. Dat heeft hem thuis nog wel eens een flink pak slaag opgeleverd. Zijn stiefvader was van dat soort gedrag niet gediend. Maar Derksen is al heel wat jaren dood en sowieso koesterde hij geen wrok. Kattenkwaad, zo zag hij het en dat was het ook’.

‘En die ouders van Annechien Verdaesel’ wilde Abdel weten. ‘Zijn vast ook allang overleden’ meende Kremer. ‘Valt ook in de categorie jeugdzonden. Annechien zat een klas hoger dan Roemer en ik. Haar ouders kwamen van origine uit België

zoals de naam al doet vermoeden. En Annechien was wat je noemt een struise meid, waar veel van de jongens heimelijk een oogje op hadden. Maar haar ouders waren uiterst beschermend. Op een goede dag kwam haar vader haar van school ophalen om naar een verjaardag te gaan, als ik me goed herinner. Toen trof hij haar in het fietsenschuurtje waar ze met Roemer stond te zoenen. Dat vond vader natuurlijk niet leuk. Ook dat heeft Bosch toen met een flink pak op zijn sodemieter moeten bekopen. Maar ik geloof dat hij dat er wel voor over had' besloot de pastoor met een knipoog.

'En Annechien stribbelde zelf blijkbaar ook niet erg tegen, dus haar kun je ook van je lijstje schrappen. Zij is uiteindelijk weer teruggegaan naar België evenals haar ouders'. De pastoor leunde weer achterover en tuitte de lippen 'En verder zou ik ook niemand weten'. El Jazouli kreeg een ingeving en zei 'Die verdachte waarover ik het had, gaf raadsels op aan Roemer. Mag ik er eens eentje aan u voorleggen?' Kremer vond dat prima en Abdel vroeg hem zijn eerste ingeving te volgen. Dat beloofde de pastoor en El Jazouli zei 'Jantje heeft een oom, die heet Donald. Oom Donald heeft drie neefjes, Kwik Kwek en?' Bert Kremer reageerde onmiddellijk 'Jantje natuurlijk, da's een oude zeg'.

El Jazouli knikte tevreden en concludeerde 'Echt een mop uit jullie schooltijd dus. dat sterkt me in mijn vermoeden dat die verdachte iemand uit Roemer's jeugd is'. De pastoor knikte bedachtzaam en zei 'Je zou het wel zeggen. Maar ik kan me met de beste wil van de wereld niet voorstellen, wie dan. Zeg wacht eens even, we hebben het nu over Jantje...' Abdel viel hem in de rede en zei 'De drie Jantjes. Jantje Schulten, Jantje Koonings en Janus van Beek'. Zo zijn we -helaas net te laat- op het spoor van Janus van Beek gekomen. De andere twee vielen af in het onderzoek'. De pastoor knikte begrijpend en vervolgde peinzend 'Maar wel weer uit onze schooltijd. Toch kan ik me verder niemand voorstellen, het spijt me'.

Abdel stond op en vroeg 'Wilt u er nog eens over nadenken en mij laten weten als u toch nog iets te binnen schiet?' Ook de pastoor stond op en beloofde dat hij dat zou doen. Ze schudden elkaar de hand en Kremer wenste hem alle succes met het onderzoek. El Jazouli bedankte hem voor zijn tijd en liep terug naar de auto, terwijl de pastoor de plumeau weer ter hand nam.